

SALUTACIÓ I HOMENATGE

Vull agrair d'antuvi als responsables de la revista REEMBRES, l'oportunitat que em donen d'escriure-hi quatre ratlles ni que sigui a mode de salutació.

Aquesta és una salutació sincerament cordial tota vegada que s'adreça a un nucli de gent d'allò que més genuïnament podem anomenar societat civil que certament situa a l'alça aquesta expressió massa devaluada, és a dir, penso que REEMBRES és un producte de la voluntat i les idees d'unes persones que no depèn d'un percentatge de subvenció de l'Administració pública per a ser realitat.

No em sap greu expressar els meus dubtes que en els darrers anys masses iniciatives estan supeditades a l'ajut públic que acaba creant una inèrcia poc racional de respecte a la llibertat i a la independència, aspectes que, d'altra banda, haurien de ser del tot necessaris per allunyar-nos de matisar els vius colors de la vida, matisos que sovint ens enfonsen en una amalgama de tonalitats mediocres que ens fan cada dia més esclaus a tots. Administració i ciutadans. Tal vegada cada dia perdem més de vista que l'origen de l'energia i de les possibilitats de desenvolupament de les idees i dels projectes que se'n deriven, recau en la persona. Recau en els homes i dones que se senten lliures, en la seva intimitat. En definitiva dels qui són valents.

Crec que aquest opuscle respon a aquesta idea de llibertat i independència que ens cal felicitar.

Quan un esforç d'aquest tipus es fa altruïstament des de la inquietud cultural d'una ciutat, encara és més gratificant perquè ens trasllada a una recerca que ens descobreix o amplia unes visions dels nostres orígens i de les nostres vivències que per força ens enriqueix i ens fa madurs.

El present exemplar és dedicat a la figura del gran artista vilanoví que fou Pau Roig i Estradé. Vet aquí una obra, un artista i un home de família que coneixerem millor en tombar l'última plana d'aquest REEMBRES.

Hi ha dues vessants que a mi personalment m'han causat impressió de la figura del Pau Roig: l'una és que la seva finor en plasmar els paisatges de la nostra comarca i del nostre mar, el van portar a ser l'autor dels magnífics quadres que presideixen el Saló de comissions de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i que són admiració de tothom que el visita. Hi ha totes les viles i ciutats del nostre partit judicial que pintades a l'oli semblen retrats impresos d'una imatge que tanmateix amaga la seva idiosincràsia socioeconòmica. És a dir, les descriu. També el Saló de Sessions conté dos retrats ben significatius.

D'altra banda, recordo que la Comissió de la Festa Major de La Geltrú, de la que en formava part, va dedicar el programa corresponent a l'any 1981 a les masies del terme. Des del corral de Carro fins la masia Torrents passant per la torre de l'Oncllet, Santa Magdalena, etc.

Cada explicació de la història de la masia venia il·lustrada per un dibuix al llapis del Pau Roig i més que un programa de Festa Major va acabar sent un

document històric per col·leccionar. De fet se n'esgotà l'edició. Són uns dibuixos extraordinaris que superen la fotografia.

Ell, que era un home profundament vilanoví, ens ho va fer fàcil, i en homenatge seu vull acabar aquestes quatre ratlles transcrivint l'últim paràgraf de la presentació d'aquell programa de la Festa Major de la Geltrú del 1981. Diu així:

“No hagués estat possible la confecció d'aquest recull sense la total col·laboració de Pau Roig i Estradé, que ha dedicat bona part de la seva vida a dibuixar i aplegar dades de les masies de la comarca, constituint una obra impressionant, única en el seu gènere i que avui seria, dissortadament, del tot impossible d'aconseguir.

A ell, tot el nostre agraïment”.

A REEMBRES, també gràcies per haver-me permès recordar tantes coses.

Esteve Orriols i Sendra

Alcalde de Vilanova i la Geltrú.